

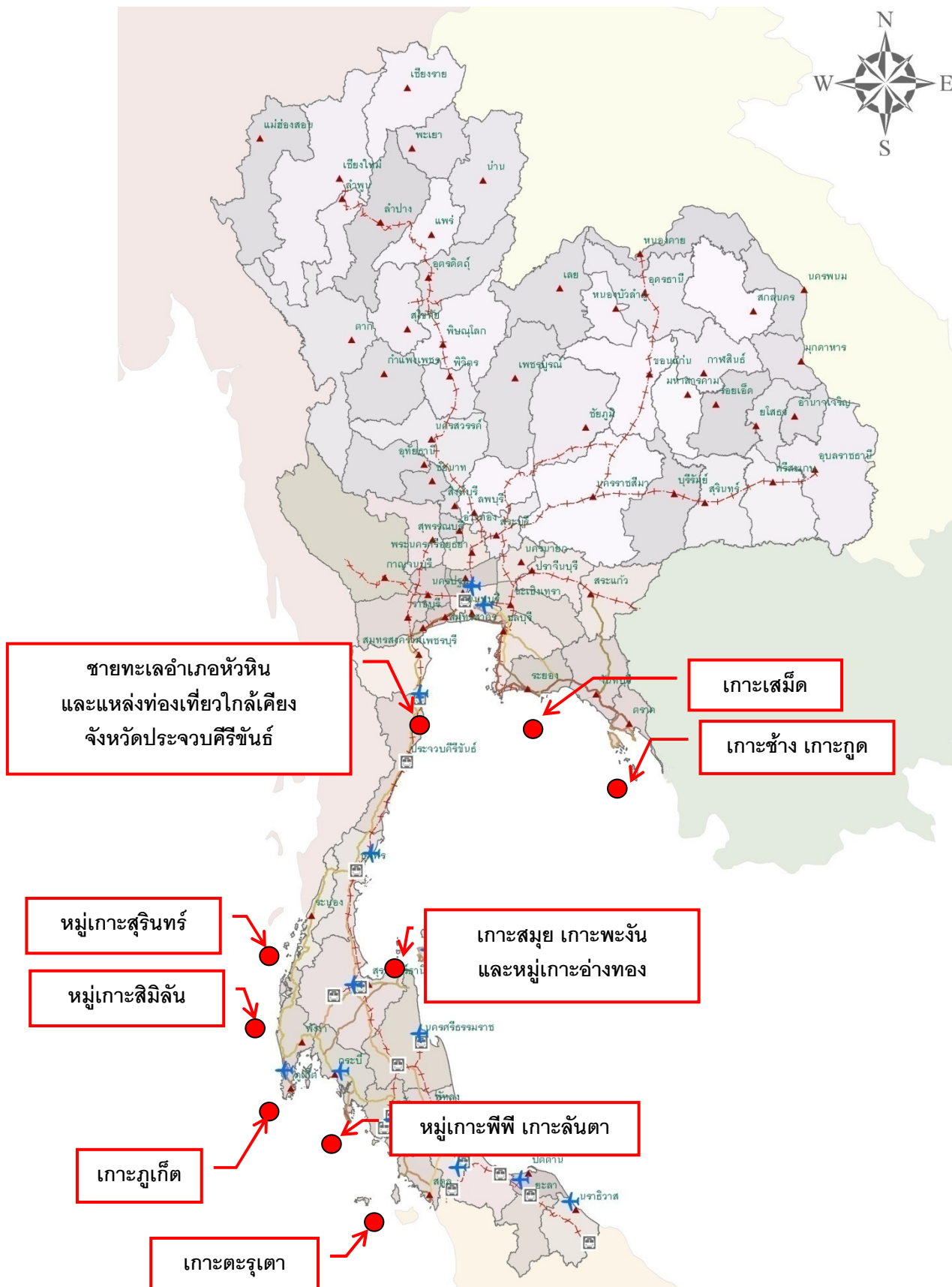
บทที่ 2 แนวคิดและวิธีดำเนินการศึกษา

- ❑ ความสำคัญของจุด / แหล่งท่องเที่ยวที่กำหนด
- ❑ ปริมาณการเดินทางของนักท่องเที่ยว
- ❑ ยุทธศาสตร์ด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
- ❑ การศึกษาด้านความปลอดภัยการคมนาคมขนส่งในพื้นที่ศึกษา
- ❑ แผนแม่บท และแผนปฏิบัติการด้านความปลอดภัยทางน้ำ

2.1 ความสำคัญของจุด / แหล่งท่องเที่ยวที่กำหนด

2.1.1 ตำแหน่งที่ตั้ง

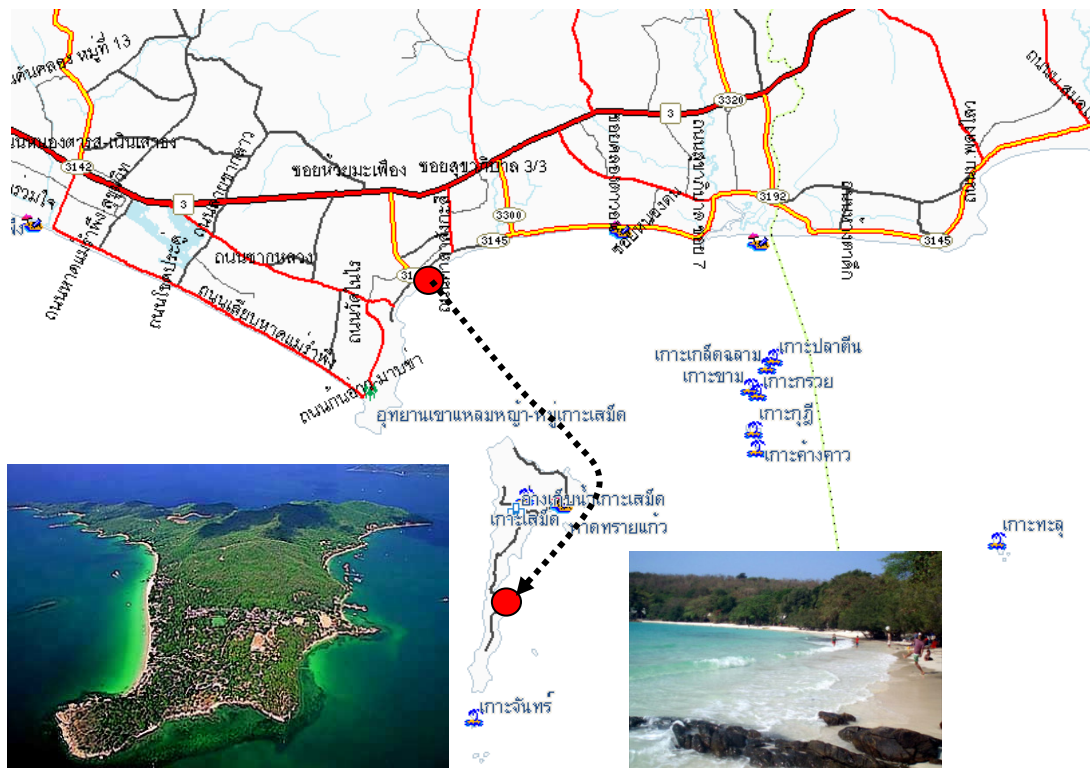
จุด / แหล่งท่องเที่ยวที่กำหนด ได้แก่ เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง, เกาะช้าง เกาะกูด จังหวัดตราด, ชายทะเลอำเภอสัตหีบและแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, เกาะสมุย เกาะพะงัน และหมู่เกาะอ่างทอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี, หมู่เกาะพีพี เกาะลันตา จังหวัดกระบี่, หมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน จังหวัดพังงา, เกาะตะรุเตา จังหวัดสตูล, และเกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยแต่ละที่มีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 2.1-1: แสดงตำแหน่งของจุด / แหล่งท่องเที่ยวที่กำหนด

1. เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

เกาะเสม็ด เชื่อกันว่าเป็นเกาะแก้วพิสดารในวรรณคดีเรื่องพระอภัยมณีของสุนทรภู่ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อของจังหวัดระยองที่ได้รับความนิยมทั้งจากชาวไทยและต่างประเทศ ตั้งอยู่ตำบลเพ อำเภอเมือง อยู่ห่างจากชายฝั่งบ้านเพประมาณ 6.5 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 3,125 ไร่ สถานที่ที่น่าสนใจบนเกาะเสม็ด ได้แก่ หาดทรายแก้ว หาดหินโค้ง หาดคลองไผ่ อ่าวพุทรา อ่าวทับทิม อ่าวนวล อ่าวซ้อ อ่าวคอก อ่าวเทียน อ่าวหวาย อ่าวกิวหน้าอก อ่าวกระวัง ทางด้านตะวันตกมีหาดทรายอยู่แห่งเดียว คือ ที่อ่าวพร้าว และสถานี่เพาะพันธุ์ปลา กรมประมง ตั้งอยู่บริเวณอ่าวน้อยหน้า

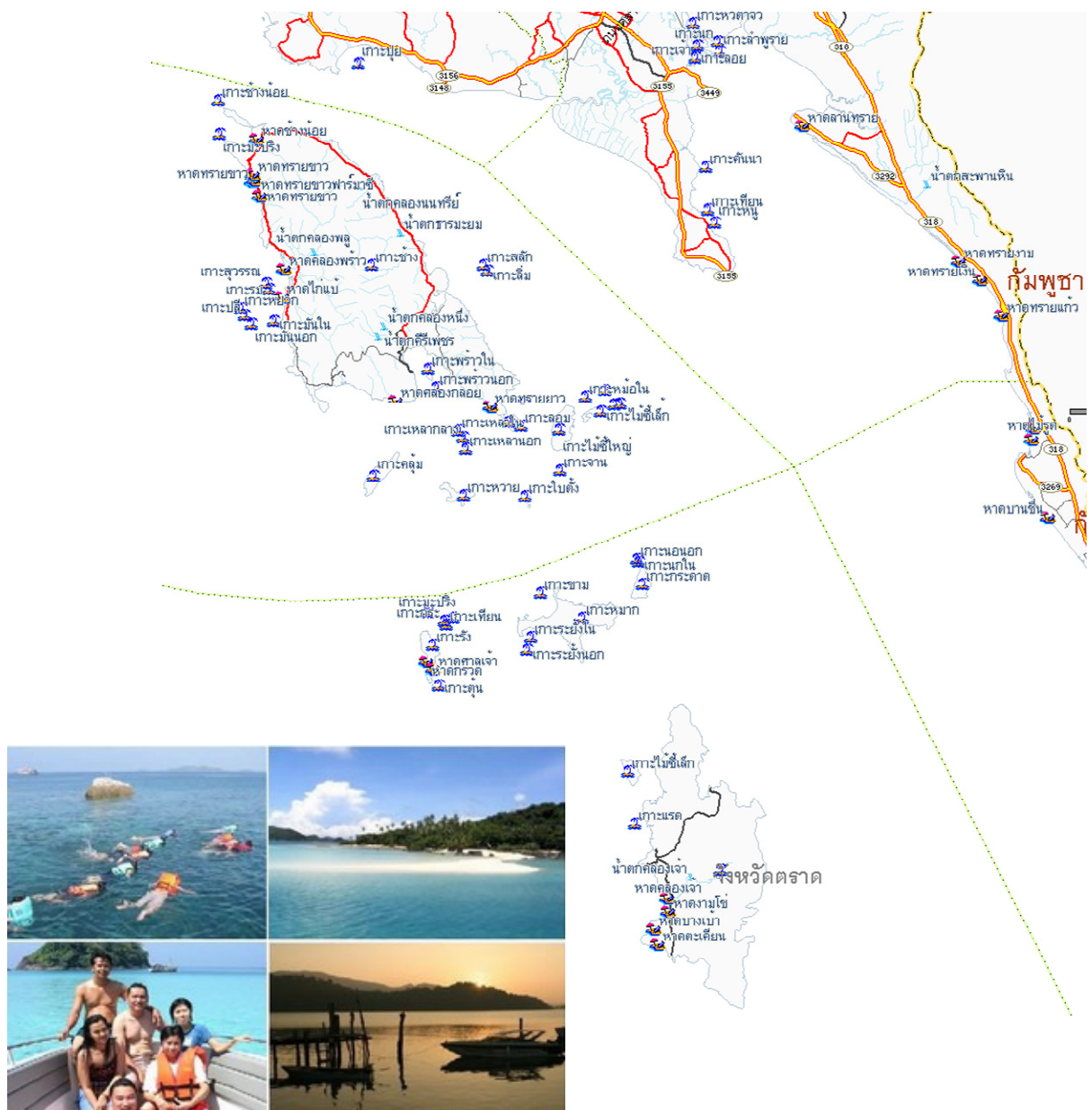

รูปที่ 2.1-2: แสดงตำแหน่งของเกาะเสม็ดและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ

2. เกาะช้าง เกาะกูด จังหวัดตราด

เกาะช้าง เป็นเกาะที่ใหญ่เป็นอันดับสองของประเทศรองจากเกาะภูเก็ต มีเนื้อที่ประมาณ 429 ตารางกิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นเขาสูงมีผาหินสลับซับซ้อน สภาพป่าโดยทั่วไปอุดมสมบูรณ์ ส่วนใหญ่เป็นป่าดิบเขา สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญบนเกาะช้าง ได้แก่ บริเวณอุทยานแห่งชาติเกาะช้าง หาดทรายขาว หาดคลองพร้าว-แหลมไชยเชษฐ์ หาดไถ่แก้ว หาดทรายยาว อ่าวคลองสน หมู่บ้านประมงบางเบ้า น้ำตกธารมะยม น้ำตกคลองพลู และบ้านสลักเพชร-บ้านโรงถ่าน

เกาะกูด เป็นเกาะที่อยู่สุดท้ายทางทิศตะวันออกของประเทศไทยในน่านน้ำทะเลตราด และมีความใหญ่เป็นอันดับ 2 รองจากเกาะช้างในจังหวัดตราด หรือเป็นเกาะที่ใหญ่เป็นอันดับ 4 ของประเทศ ระยะทางห่างจากตัวเมืองตราด 80 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 105 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 65,625 ไร่ ลักษณะโดยทั่วไปของเกาะยังคงสภาพความเป็นธรรมชาติอย่างสมบูรณ์ สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของเกาะ ได้แก่ น้ำตกคลองเจ้า หรือน้ำตกอนันตัมก๊ก อ่าวสับปะรด แหลมศาลา อ่าวยายเกิด อ่าวคลองหิน อ่าวจาก นอกจากนี้บนเกาะกูดยังมี ป่าชายเลนที่สมบูรณ์ แนวปะการังนานาชนิดและปลาทะเลสีส้มสวยงาม

รูปที่ 2.1-3: แสดงตำแหน่งของเกาะช้าง เกาะกูดและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ

3. ชายทะเลอำเภอหัวหินและแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ชายทะเลอำเภอหัวหินเป็นเมืองท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงลำดับต้น ๆ ของประเทศ ตั้งอยู่ที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ชายทะเลหัวหินมีความยาวประมาณ 5 กิโลเมตร ชายหาดมีลักษณะราบมีทรายขาวละเอียดเหมาะสำหรับเล่นน้ำทะเล นอกจากนี้ชายหาดที่สวยงามแล้วยังมีการจัดงานตามเทศกาลต่าง ๆ ตลอดทั้งปี ซึ่งเป็นที่นิยมของชาวไทยและชาวต่างชาติ อาทิ งานแจ๊สเฟสติวลในช่วงเดือนมิถุนายน งานโปโลช้างในช่วงเดือนกันยายน และการจัดการแข่งขันเรือใบ เป็นต้น นอกจากชายทะเลอำเภอหัวหินแล้วยังมีแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่มีความสำคัญและน่าสนใจ ได้แก่ พระราชวังไกลกังวล หาดสวนสนประดิพัทธ์ อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด เขาช่องกระฉก อ่าวมะนาว อุทยานวิทยาศาสตร์พระจอมเกล้า และอุทยานแห่งชาติน้ำตกห้วยยาง เป็นต้น

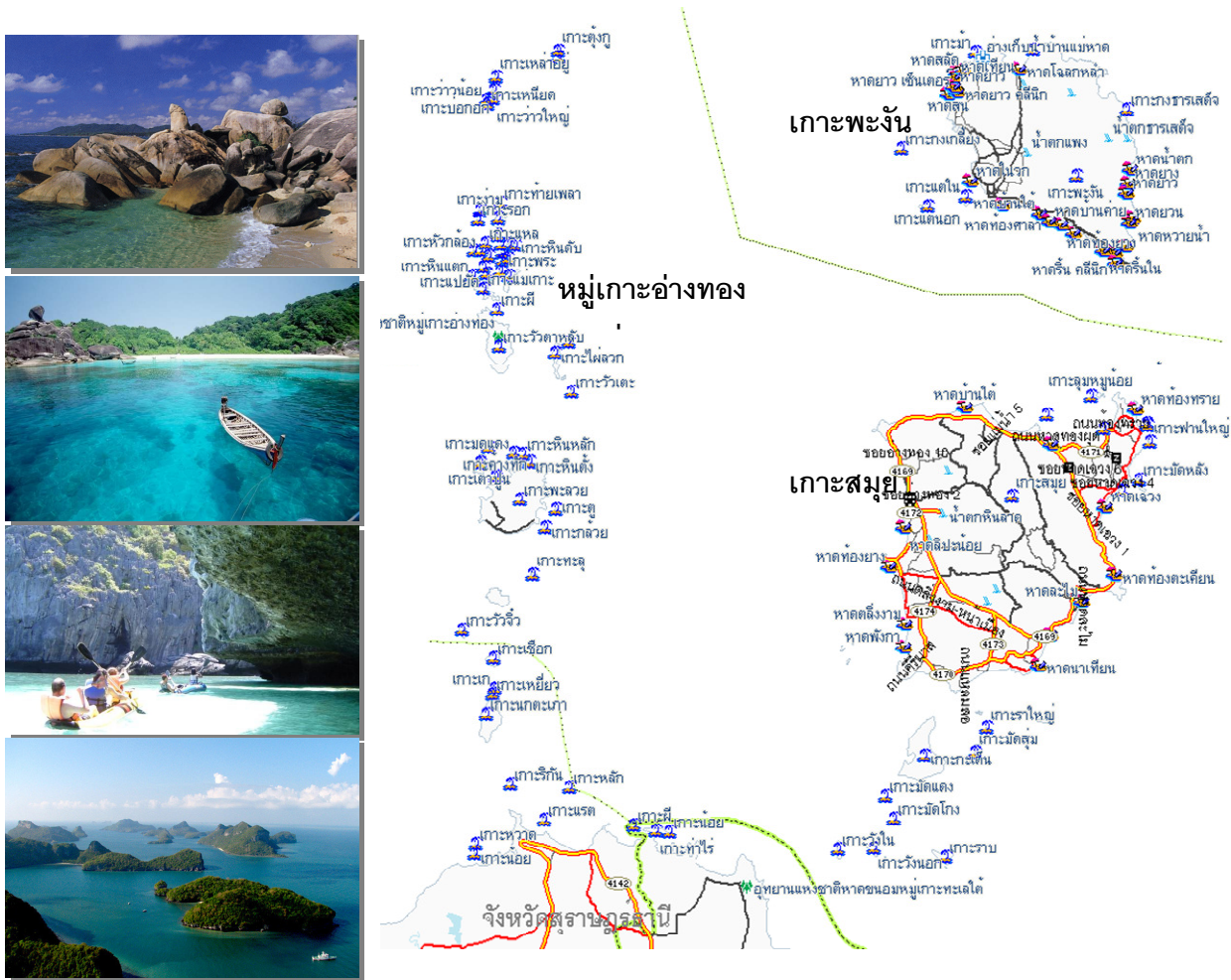
รูปที่ 2.1-4: แสดงตำแหน่งของหาดหัวหินและสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ

4. เกาะสมุย เกาะพะงัน และหมู่เกาะอ่างทอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เกาะสมุย เป็นเกาะที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก อยู่บริเวณอ่าวไทย ห่างจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ไปทางทิศตะวันออก 84 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 247 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ 1 ใน 3 ของเกาะเป็นที่ราบ ล้อมรอบภูเขา ช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนพฤษภาคมเป็นช่วงคลื่นลมสงบเหมาะแก่การท่องเที่ยวที่สุด สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญบนเกาะสมุย อาทิ หาดเฉวง หาดนาเทียน หาดตลิ่งงาม หาดละไม เป็นต้น

เกาะพะงัน อยู่ห่างจากเกาะสมุยไปทางทิศเหนือ ประมาณ 20 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทาง ประมาณ 30 นาที มีเนื้อที่ 170 ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศของเกาะพะงันมีภูเขาอยู่ตรงกลางเกาะ ทอดตัวจากทิศเหนือจดทิศใต้ มีที่ราบทางด้านทิศตะวันตกของเกาะ ส่วนทางทิศตะวันออกเป็นเทือกเขาจดทะเล เกาะพะงันมีชายหาดขาว น้ำทะเลใส่น่าเล่นน้ำหลายหาด ร่มรื่นด้วยทิวไม้ริมชายหาด ความเงียบสงบของชายหาดต่าง ๆ บนเกาะเป็นเสน่ห์ที่นักท่องเที่ยวจะได้พบ สถานที่ที่น่าสนใจบนเกาะพะงัน ได้แก่ ท่าศาลา อุทยานแห่งชาติ น้ำตกธารเสด็จ เป็นต้น

หมู่เกาะอ่างทอง อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง เป็นหมู่เกาะในอ่าวไทยท้องที่ตำบลอ่างทอง อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี อยู่ห่างจากเกาะสมุยและเกาะพะงันไปทางทิศตะวันตกประมาณ 20 กิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะต่าง ๆ ประมาณ 40 เกาะ ตามเกาะต่าง ๆ จะมีหาดทรายอยู่เกือบทุกเกาะ บางเกาะหาดทรายมีสีขาวสะอาดบริสุทธิ์ บางเกาะมีปะการังตามชายทะเลหลายชนิด สีสวยงามหลากสี อยู่ท่ามกลางความเงียบสงบ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทองมีเนื้อที่ประมาณ 63,750 ไร่ หรือ 102 ตารางกิโลเมตร บริเวณหมู่เกาะอ่างทองแต่เดิมเป็นพื้นที่หวงห้ามของกองทัพเรือ ซึ่งมีโครงการจะสร้างฐานทัพเรือเพื่อควบคุมความปลอดภัยของประเทศทางด้านอ่าวไทย แต่ด้วยมีทิวทัศน์สวยงาม ทะเลสาบ หน้าผา ถ้ำทะเล เกาะรังนกนางแอ่น นกนานาชนิด และแนวปะการัง เป็นแหล่งอาศัยและเพาะพันธุ์ปลานานาชนิด

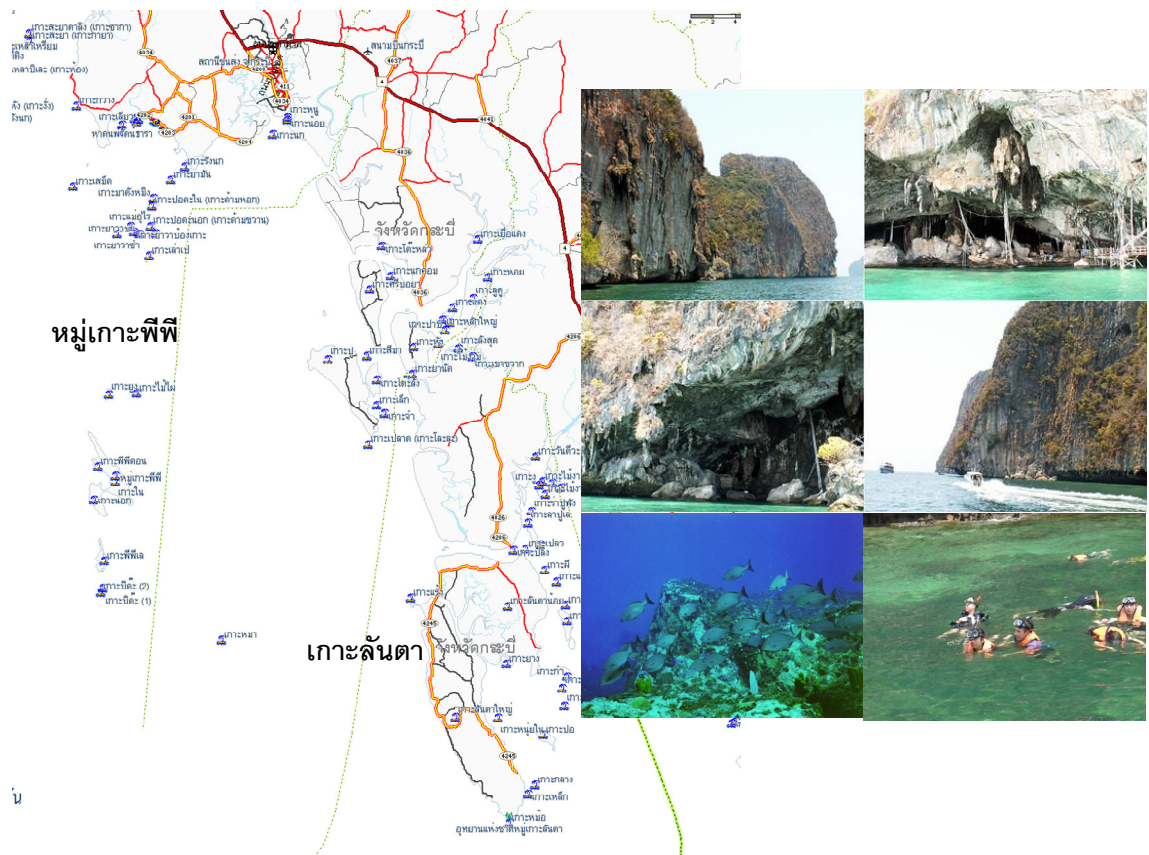

รูปที่ 2.1-5: แสดงตำแหน่งของเกาะสมุย เกาะพะงัน และหมู่เกาะอ่างทอง

5. หมู่เกาะพีพี เกาะลันตา จังหวัดกระบี่

หมู่เกาะพีพี เป็นหมู่เกาะกลางทะเล อยู่ห่างจากเมืองกระบี่ 42 กิโลเมตร หมู่เกาะพีพีได้ชื่อว่าเป็นอาณาจักรแห่งบุปผาใต้สมุทร นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวหมู่เกาะนี้ส่วนใหญ่มาเพื่อดำน้ำดูปะการังดอกไม้ทะเลและปลาหลากสีสันที่สวยงาม นอกจากนั้น ยังมีเกาะต่าง ๆ ที่อยู่ระหว่างเส้นทางเดินเรือ กระบี่-ภูเก็ต-หมู่เกาะพีพี ประกอบด้วยเกาะ 6 เกาะ คือ เกาะพีพีเล เกาะพีพีดอน เกาะยูง เกาะไม้ไผ่ เกาะบิตะนอก และเกาะบิตะโน ซึ่งแต่ละเกาะมีหาดทรายสวย น้ำทะเลใส

เกาะลันตา มีเนื้อที่ประมาณ 152 ตารางกิโลเมตร ในอำเภอเกาะลันตา ประกอบด้วยเกาะต่าง ๆ ที่สำคัญได้แก่ เกาะลันตาใหญ่ เกาะลันตาน้อย เกาะตะเล็งเบ็ง และเกาะใกล้เคียง รวมไปถึงหมู่เกาะห้า หมู่เกาะรอก และเกาะโหล่ง สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ เกาะลันตาน้อย เป็นเกาะที่เป็นชุมชนของชาวเกาะลันตาในอดีตมาก่อน มีที่ว่าการอำเภอ มีโรงเรียน วิถีชีวิตแบบเก่า ๆ บ้านเรือนโบราณยังมีให้เห็น และเกาะลันตาใหญ่มีชายหาดที่สวยงาม ได้แก่ หาดคอกวาง หาดโล๊ะบารู อ่าวพระแอะ หาดคลองโขง หาดคลองนิน เป็นต้น

รูปที่ 2.1-6: แสดงตำแหน่งของหมู่เกาะพีพี และเกาะลันตา

6. หมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน จังหวัดพังงา

หมู่เกาะสุรินทร์ เป็นหมู่เกาะในทะเลอันดามัน ห่างจากฝั่งไปทางทิศตะวันตกประมาณ 70 กิโลเมตร เป็นหมู่เกาะที่อยู่ติดกับเขตชายแดนไทย-พม่า มีพื้นที่ประมาณ 84,375 ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่บนบกประมาณ 20,594 ไร่ ประกอบด้วยเกาะสำคัญ 5 เกาะ คือ เกาะสุรินทร์เหนือ เกาะสุรินทร์ใต้ เกาะไข่ (เกาะตอรินลา) เกาะกลาง (เกาะปาจุมบา) และเกาะรี (เกาะสต็อก) หมู่เกาะสุรินทร์มีแนวปะการังน้ำตื้นที่สมบูรณ์สวยงาม มีปลาสีสันต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะเกาะตอรินลา สำหรับบริเวณที่เหมาะสมจะดำน้ำลึก คือ กองหินริเชลิว อยู่ห่างจากเกาะสุรินทร์ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ 10 กิโลเมตร เป็นแหล่งที่สมบูรณ์ด้วยธรรมชาติใต้ทะเล มีปลาหลายพันธุ์ ปะการังที่สวยงาม และเป็นจุดที่มีโอกาสพบฉลามวาฬที่ได้ชื่อว่าเป็นยักษ์ใหญ่ใต้แห่งท้องทะเลมาว้ายให้เห็นอยู่เสมอ

รูปที่ 2.1-7: แสดงตำแหน่งของหมู่เกาะสุรินทร์

หมู่เกาะสิมิลัน อยู่ตำบลเกาะพระทอง ครอบคลุมพื้นที่ 80,000 ไร่ หมู่เกาะสิมิลันเป็นหมู่เกาะเล็ก ๆ ในทะเลอันดามัน มีทั้งหมด 9 เกาะ เรียงลำดับจากเหนือมาใต้ ได้แก่ เกาะหุยง เกาะปายัง เกาะปายัน เกาะเมียง (มี 2 เกาะติดกัน) เกาะปายู เกาะหัวกะโหลก (เกาะบอน) เกาะสิมิลัน และเกาะบางู หมู่เกาะเหล่านี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นหมู่เกาะที่มีความงามทั้งบนบกและใต้น้ำที่ยังคงความสมบูรณ์ของท้องทะเล สามารถดำน้ำได้ทั้งน้ำตื้นและน้ำลึก มีปะการังที่มีสีสันสวยงามหลากชนิด ปลาหลากสีและหายาก เช่น กระเบนราหู ปลาวาฬ ปลาโลมา ปลาไหลมอนเร่ และปลาการ์ตูน

รูปที่ 2.1-8: แสดงตำแหน่งของหมู่เกาะสิมิลัน

7. หมู่เกาะตะรุเตา จังหวัดสตูล

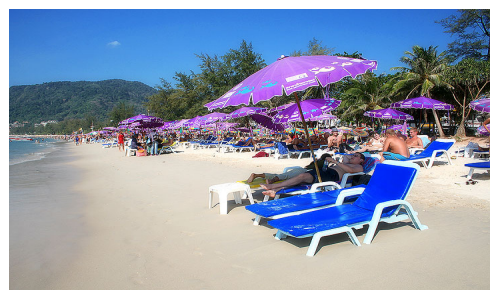
หมู่เกาะตะรุเตาเป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย มีชื่อเสียงทางด้านประวัติศาสตร์และความสวยงามของธรรมชาติ ตั้งอยู่ในทะเลอันดามัน ห่างจากตัวเมืองสตูลประมาณ 40 กิโลเมตร และห่างจากฝั่งที่ท่าเรือปากบารา 22 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งเกาะและทะเลรวมกันประมาณ 1,490 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยหมู่เกาะใหญ่น้อย จำนวน 51 เกาะ มีเกาะขนาดใหญ่ 7 เกาะ ได้แก่ เกาะตะรุเตา เกาะอาดัง เกาะราวี เกาะหลีเป๊ะ เกาะกลาง เกาะบาตวง และเกาะบิสลี แบ่งออกเป็น 2 หมู่เกาะใหญ่ คือ หมู่เกาะตะรุเตา และหมู่เกาะอาดัง-ราวี ได้รับการประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2517 และได้รับยกย่องจากองค์การยูเนสโกในปี พ.ศ. 2525 ให้เป็นมรดกแห่งอาเซียน (ASEAN Heritage Parks and Reserves) สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญบนเกาะตะรุเตา อาทิ อ่าวพันเตมะละกา อ่าวจาก อ่าวเกาะและ อ่าวสน เป็นต้น

รูปที่ 2.1-9: แสดงตำแหน่งของหมู่เกาะตะรุเตา

8. เกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

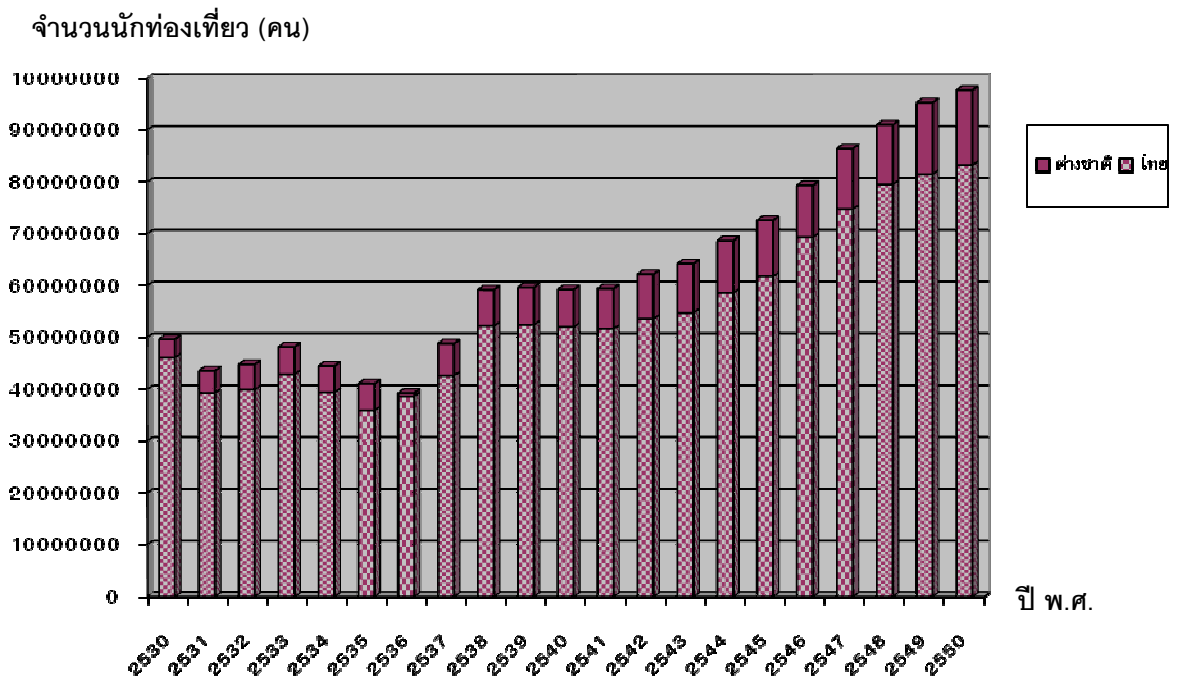
เกาะภูเก็ตได้ชื่อว่าเป็นไข่มุกแห่งอันดามัน เมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลกในด้านความสวยงามของทิวทัศน์ หาดทราย และน้ำทะเลสีฟ้าใส พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวครบครัน เป็นเกาะใหญ่ที่สุดของประเทศไทยมีฐานะเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ ตั้งอยู่ทางชายฝั่งทะเลตะวันตกของประเทศไทยในน่านน้ำทะเลอันดามัน มีพื้นที่ประมาณ 543 ตารางกิโลเมตร ภูเก็ตแบ่งออกเป็น 3 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอถลาง และอำเภอกะทู้ สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ อาทิ แหลมพรหมเทพ หาดป่าตอง หาดกะตะ-กะรน หาดกมรา หาดสุรินทร์ และหาดราไวย์ เป็นต้น

รูปที่ 2.1-10: แสดงตำแหน่งของเกาะภูเก็ต

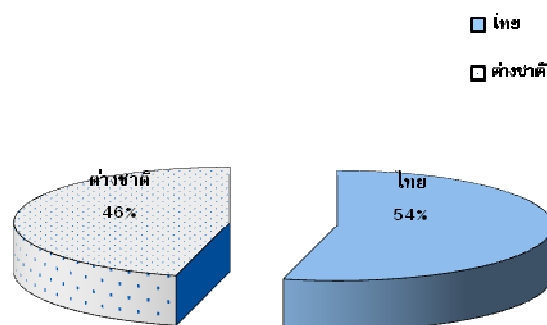
2.2 ปริมาณการเดินทางของนักท่องเที่ยว

ผลจากการรวบรวมข้อมูลสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ปี พ.ศ. 2530 - 2550 พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 3.70 ต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2550 มีนักท่องเที่ยว 97,699,008 คน มีสัดส่วนระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ คิดเป็นร้อยละ 54 และ 46 ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 2.2-1 ถึงรูปที่ 2.2-2

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

รูปที่ 2.2-1: แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2530 - 2550

รูปที่ 2.2-2: สัดส่วนระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ปี พ.ศ. 2550

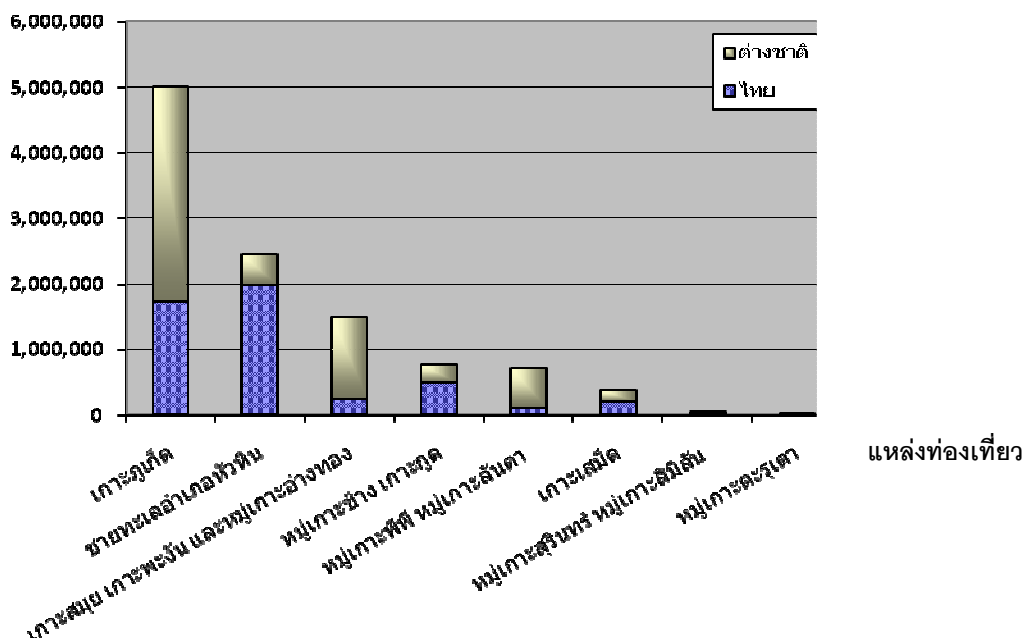
และจากการรวบรวมข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติในพื้นที่ศึกษา จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว ในปี พ.ศ. 2550 พบว่า เกาะภูเก็ตมีจำนวนนักท่องเที่ยวสูงสุด คือ 5,005,653 คน รองลงมา คือ ชายทะเลอำเภอหาดหัวหินและแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง จำนวน 2,439,159 คน และน้อยที่สุด คือ หมู่เกาะตะรุเตา จำนวน 16,874 ดังแสดงในตารางที่ 2.2-1 และรูปที่ 2.2-3

ตารางที่ 2.2-1: สถิตินักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติจำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2550

จุด / แหล่งท่องเที่ยว	จำนวนนักท่องเที่ยว (คนปี)		
	ไทย	ต่างประเทศ	รวม
1. เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง	192,466	176,948	369,450
2. เกาะช้าง เกาะกูด จังหวัดตราด	498,368	263,078	761,446
3. ชายทะเลอำเภอหาดหัวหิน และแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	1,987,059	452,100	2,439,159
4. เกาะสมุย เกาะพะงัน และหมู่เกาะอ่างทอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี	235,763	1,245,880	1,481,643
5. หมู่เกาะพีพี เกาะลันตา จังหวัดกระบี่	109,624	495,379	605,003
6. หมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน จังหวัดพังงา	22,692	21,992	44,684
7. หมู่เกาะตะรุเตา จังหวัดสตูล	14,748	2,126	16,874
8. เกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต	1,722,243	3,283,410	5,005,653

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)

รูปที่ 2.2-3: สถิตินักท่องเที่ยวจำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2550

1. เกาะเสม็ด จังหวัดระยอง

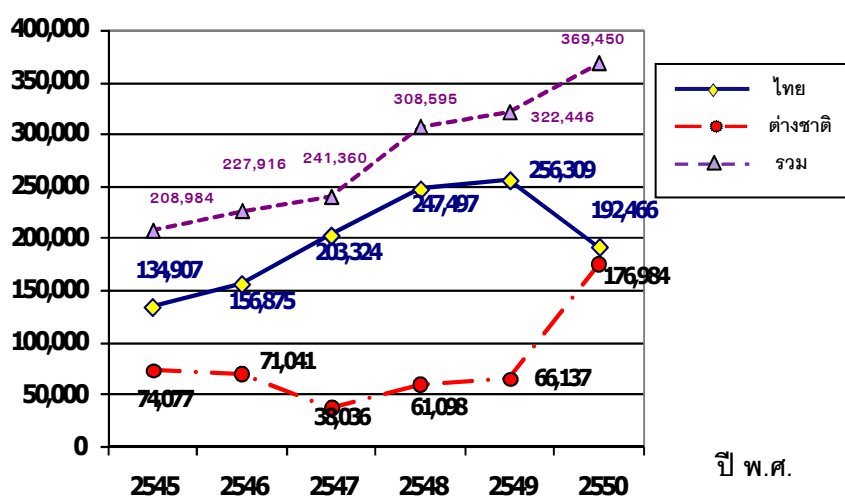
จากข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวของเกาะเสม็ดจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคกลางเขต 7 ช่วงปี พ.ศ. 2545 - 2550 ดังแสดงในตารางที่ 2.2-2 พบว่าในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน 369,450 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 14.58 ซึ่งเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ ร้อยละ 48 และผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย ร้อยละ 52

ตารางที่ 2.2-2: ข้อมูลนักท่องเที่ยวที่เกาะเสม็ด ระหว่าง ปี พ.ศ. 2545 - 2550

ลำดับ	รายการ	ปี พ.ศ. 2545	ปี พ.ศ. 2546	ปี พ.ศ. 2547	ปี พ.ศ. 2548	ปี พ.ศ. 2549	ปี พ.ศ. 2550
1	ผู้เยี่ยมเยือน	208,984	227,916	241,360	308,595	322,446	369,450
1.1	ไทย	134,907	156,875	203,324	247,497	256,309	192,466
1.2	ต่างประเทศ	74,077	71,041	38,036	61,098	66,137	176,984
2	ระยะเวลาพำนักรของนักท่องเที่ยวเฉลี่ย (วัน)	2.07	2.18	2.28	2.25	2.32	2.56
3	สถานที่พักแรม (แห่ง)	39	43	41	43	43	49
3.1	ห้องพัก (ห้อง)	1,419	1,596	1,622	1,623	1,633	1,691
3.2	อัตราผู้เข้าพักแรม (%)	37.83	37.94	41.05	46.91	51.49	58.98

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

รูปที่ 2.2-4: จำนวนนักท่องเที่ยวเกาะเสม็ด ปี พ.ศ. 2545 - 2550

2. เกาะช้าง เกาะภูด จังหวัดตราด

2.1 เกาะช้าง

จากข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวของเกาะช้างจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคกลางเขต 7 ช่วงปี พ.ศ. 2546 - 2550 ดังแสดงในตารางที่ 2.2-3 พบว่าในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน 684,600 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 6.16 ซึ่งเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ ร้อยละ 37 และผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย ร้อยละ 63 ทั้งนี้ การเดินทางของผู้มาเยี่ยมเยือนทั้งหมดก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนภายในเกาะช้างในปี พ.ศ. 2550 มีมูลค่ากว่า 4,497.49 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 39.90 ทั้งนี้ จำนวนผู้เยี่ยมเยือนร้อยละ 71.48 จะเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวนี้โดยรถส่วนตัว รองลงมาคือ รถโดยสารประจำทาง และเครื่องบิน โดยนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมเยือนเกาะช้างมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 2,262.65 บาทต่อคนต่อวัน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 11.44

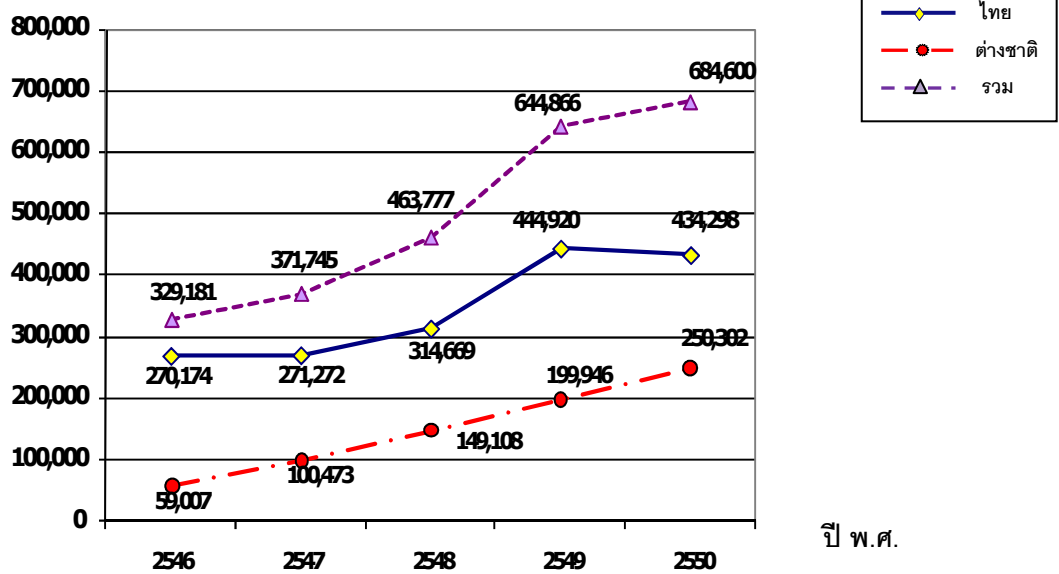
ตารางที่ 2.2-3: ข้อมูลนักท่องเที่ยวที่เกาะช้าง ระหว่าง ปี พ.ศ. 2546 - 2550

ลำดับ	รายการ	ปี พ.ศ. 2546	ปี พ.ศ. 2547	ปี พ.ศ. 2548	ปี พ.ศ. 2549	ปี พ.ศ. 2550
1	นักท่องเที่ยว	326,184	368,522	459,007	639,935	680,751
1.1	ไทย	267,872	268,898	311,700	441,485	431,407
1.2	ต่างประเทศ	58,312	99,624	147,307	198,450	249,344
2	นักทัศนาจร	2,997	3,223	4,770	4,931	3,849
2.1	ไทย	2,302	2,374	1,801	3,435	2,891
2.2	ต่างประเทศ	695	849	2,969	1,496	958
3	ผู้เยี่ยมเยือน (1+2)	329,181	371,745	463,777	644,866	684,600
3.1	ไทย	270,174	271,272	314,669	444,920	434,298
3.2	ต่างประเทศ	59,007	100,473	149,108	199,946	250,302
4	ระยะเวลาพำนักรถของนักท่องเที่ยวเฉลี่ย (วัน)	2.63	2.69	2.74	2.47	2.91
4.1	ไทย	2.51	2.47	2.22	2.10	2.28
4.2	ต่างประเทศ	3.23	3.30	3.84	3.29	4.01
5	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)	1,751.26	1,974.51	2,021.06	2,030.43	2,262.65
5.1	นักท่องเที่ยว	1,754.78	1,978.47	2,025.43	2,033.87	2,265.05
5.2	นักทัศนาจร	747.41	757.07	857.43	928.82	1,026.24
6	รายได้ผู้เยี่ยมเยือน (ล้านบาท)	1,510.30	1,965.49	2,553.60	3,212.72	4,497.49
6.1	ไทย	1,109.71	1,158.79	1,229.18	1,670.74	1,825.22
6.2	ต่างประเทศ	100.59	806.70	1,324.42	1,541.98	2,672.27
7	สถานที่พักแรม (แห่ง)	101	112	125	135	148
7.1	ห้องพัก (ห้อง)	3,090	3,620	4,130	4,527	4,697
7.2	อัตราผู้เข้าพักแรม (%)	40.80	36.74	46.40	44.71	45.33

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

รูปที่ 2.2-5: จำนวนนักท่องเที่ยวเกาะช้าง ปี พ.ศ. 2546 - 2550

2.2 เกาะกูด

ข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวของเกาะกูดจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคกลางเขต 7 ช่วงปี พ.ศ. 2549 - 2550 แสดงในตารางที่ 2.2-4 พบว่าในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน 76,846 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 36.4 ซึ่งเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ ร้อยละ 106.33 และผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย ร้อยละ 27.77 ทั้งนี้การเดินทางของผู้มาเยี่ยมเยือนทั้งหมดก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนภายในเกาะกูดในปี พ.ศ. 2550 เป็นมูลค่ากว่า 465.76 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 70.94 ทั้งนี้ จำนวนผู้เยี่ยมเยือนร้อยละ 71.48 จะเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวนี้โดยรถส่วนตัว รองลงมา คือ รถโดยสารประจำทาง และเครื่องบิน โดยนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมเยือนเกาะกูดมีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย 1,947.88 บาทต่อคนต่อวัน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 4.73

ตารางที่ 2.2-4: ข้อมูลนักท่องเที่ยวที่เกาะภูเก็ต ระหว่าง ปี พ.ศ. 2549 - 2550

ลำดับ	รายการ	ปี พ.ศ. 2549	ปี พ.ศ. 2550
1	นักท่องเที่ยว	56,079	76,717
1.1	ไทย	49,932	63,999
1.2	ต่างประเทศ	6,147	12,718
2	นักทัศนาจร	259	129
2.1	ไทย	214	71
2.2	ต่างประเทศ	45	58
3	ผู้เยี่ยมเยือน (1+2)	56,338	76,846
3.1	ไทย	50,146	64,070
3.2	ต่างประเทศ	6,192	12,776
4	ระยะเวลาทำนักของนักท่องเที่ยว เฉลี่ย (วัน)	2.61	3.11
4.1	ไทย	2.41	2.80
4.2	ต่างประเทศ	4.25	4.69
5	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)	1,857.95	1,947.39
5.1	นักท่องเที่ยว	1,859.87	1,947.88
5.2	นักทัศนาจร	772.20	1,028.68
6	รายได้ผู้เยี่ยมเยือน (ล้านบาท)	272.47	465.7627
6.1	ไทย	211.82	325.3644
6.2	ต่างประเทศ	60.65	140.3983
7	สถานที่พักแรม (แห่ง)	50	57
7.1	ห้องพัก (ห้อง)	1,238	1,352
7.2	อัตราผู้เข้าพักแรม (%)	31.53	36.11

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

3. ขยายทะเลาะแอมหาวินและแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

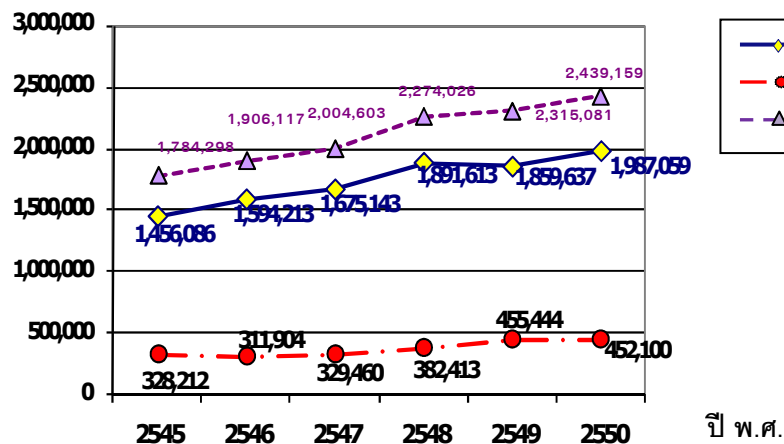
ข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคกลางเขต 2 ช่วงปี พ.ศ. 2545 – 2550 แสดงในตารางที่ 2.2-5 พบว่าในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน 2,439,159 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 5.4 ซึ่งเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ ร้อยละ 19 และผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย ร้อยละ 81 ทั้งนี้ การเดินทางของผู้มาเยี่ยมเยือนทั้งหมดก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนภายในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ในปี พ.ศ. 2550 เป็นมูลค่ากว่า 9,215.22 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 8.66 โดยนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมเยือนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย 2,081.13 บาทต่อคนต่อวัน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็น ร้อยละ 2.51

ตารางที่ 2.2-5: ข้อมูลนักท่องเที่ยว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่าง ปี พ.ศ. 2545 - 2550

ลำดับ	รายการ	ปี พ.ศ. 2545	ปี พ.ศ. 2546	ปี พ.ศ. 2547	ปี พ.ศ. 2548	ปี พ.ศ. 2549	ปี พ.ศ. 2550
1	นักท่องเที่ยว	1,135,024	1,110,348	1,154,402	1,325,002	1,381,124	1,472,940
1.1	ไทย	835,591	825,930	854,700	977,927	968,755	1,095,763
1.2	ต่างประเทศ	299,433	284,418	299,702	347,075	412,369	377,177
2	นักทัศนาจร	649,274	795,769	850,201	949,024	933,957	966,219
2.1	ไทย	620,495	768,283	820,443	913,686	890,882	891,296
2.2	ต่างประเทศ	28,779	27,486	29,758	35,338	43,075	74,923
3	ผู้เยี่ยมเยือน (1+2)	1,784,298	1,906,117	2,004,603	2,274,026	2,315,081	2,439,159
3.1	ไทย	1,456,086	1,594,213	1,675,143	1,891,613	1,859,637	1,987,059
3.2	ต่างประเทศ	328,212	311,904	329,460	382,413	455,444	452,100
4	ระยะเวลาพำนักรักของนักท่องเที่ยวเฉลี่ย (วัน)	2.94	2.57	2.56	2.29	2.35	2.35
4.1	ไทย	2.24	2.35	2.25	1.87	1.91	1.96
4.2	ต่างประเทศ	4.90	3.20	3.44	3.46	3.39	3.49
5	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)	1,648.79	1,809.24	2,228.12	1,934.65	2,030.22	2,081.13
5.1	นักท่องเที่ยว	2,051.37	2,324.29	2,549.54	1,583.71	2,320.19	2,363.28
5.2	นักทัศนาจร	945.03	1,090.58	1,112.56	2,712.95	1,023.17	1,070.24
6	รายได้ผู้เยี่ยมเยือน (ล้านบาท)	8,175.93	7,629.83	8,469.56	7,680.27	8,480.82	9,215.22
6.1	ไทย	3,823.70	4,975.38	5,352.04	4,333.12	4,471.53	5,169.91
6.2	ต่างประเทศ	4,352.23	2,654.45	3,117.52	3,347.15	4,009.29	4,045.31
7	สถานที่พักแรม (แห่ง)	89	100	103	141	148	164
7.1	ห้องพัก (ห้อง)	3,731	3,965	4,147	4,434	4,739	5,321
7.2	อัตราผู้เข้าพักแรม (%)	52.74	54.37	55.08	58.72	59.25	52.59

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

รูปที่ 2.2-6: จำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี พ.ศ. 2545 - 2550

รายงานฉบับสมบูรณ์ : การศึกษาการจัดการความปลอดภัยตามแนวเส้นทาง (ถนน ทางน้ำ ทางรถไฟ)

สู่แหล่งท่องเที่ยวหลักที่สำคัญในแต่ละภูมิภาค

4. เกาะสมุย เกาะพะงัน และหมู่เกาะอ่างทอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

4.1 เกาะสมุย

ข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวของเกาะสมุยจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้เขต 5 ช่วงปี พ.ศ. 2545 - 2550 ดังแสดงในตารางที่ 2.2-6 พบว่าในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน 1,059,642 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 2.82 ซึ่งเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ ร้อยละ 85 และผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย ร้อยละ 15 ทั้งนี้ การเดินทางของผู้มาเยี่ยมเยือนทั้งหมดก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนภายในเกาะสมุยในปี พ.ศ. 2550 เป็นมูลค่ากว่า 14,069.16 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 0.37 โดยนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมเยือนเกาะสมุยมีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย 2,984.12 บาทต่อคนต่อวัน ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 0.65

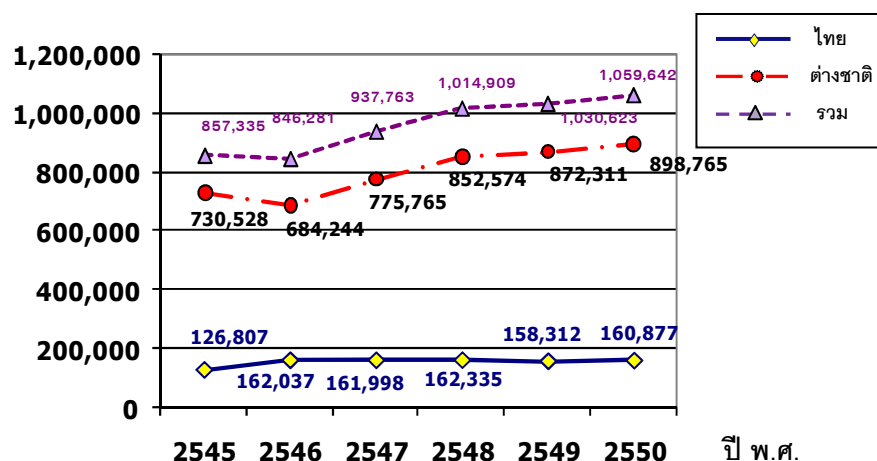
ตารางที่ 2.2-6: ข้อมูลนักท่องเที่ยวเกาะสมุย ระหว่าง ปี พ.ศ. 2545 - 2550

ลำดับ	รายการ	ปี พ.ศ. 2545	ปี พ.ศ. 2546	ปี พ.ศ. 2547	ปี พ.ศ. 2548	ปี พ.ศ. 2549	ปี พ.ศ. 2550
1	นักท่องเที่ยว	844,539	823,551	923,258	1,000,776	1,021,444	1,051,337
1.1	ไทย	119,134	153,304	152,874	149,949	150,483	153,538
1.2	ต่างประเทศ	725,405	679,247	770,384	850,827	870,961	897,799
2	นักทัศนาจร	12,796	13,730	14,505	14,133	9,179	8,305
2.1	ไทย	7,673	8,733	9,124	12,386	7,829	7,339
2.2	ต่างประเทศ	5,123	4,997	5,381	1,747	1,350	966
3	ผู้เยี่ยมเยือน (1+2)	857,335	846,281	937,763	1,014,909	1,030,623	1,059,642
3.1	ไทย	126,807	162,037	161,998	162,335	158,312	160,877
3.2	ต่างประเทศ	730,528	684,244	775,765	852,574	872,311	898,765
4	ระยะเวลาพำนักรักของนักท่องเที่ยวเฉลี่ย (วัน)	4.27	4.17	4.25	4.31	4.56	4.48
4.1	ไทย	2.55	2.61	2.61	2.84	2.52	2.47
4.2	ต่างประเทศ	4.55	4.52	4.58	4.57	4.91	4.82
5	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)	2,843.26	2,812.34	2,830.83	2,947.60	3,003.69	2,984.00
5.1	นักท่องเที่ยว	2,859.71	2,830.37	2,847.47	2,952.42	3,006.38	2,986.50
5.2	นักทัศนาจร	1,758.35	1,718.14	1,772.50	1,612.26	1,635.25	1,570.13
6	รายได้ผู้เยี่ยมเยือน (ล้านบาท)	10,432.29	9,954.50	11,314.59	12,758.00	14,016.29	14,069.16
6.1	ไทย	743.96	995.20	955.77	1,000.59	869.93	852.61
6.2	ต่างประเทศ	9,688.33	8,959.30	10,318.82	11,757.41	13,146.36	13,216.55
7	สถานที่พักแรม (แห่ง)	310	357	806	356	360	403
7.1	ห้องพัก (ห้อง)	9,870	10,913	21,971	12,769	13,290	14,405
7.2	อัตราผู้เข้าพักแรม (%)	60.51	55.01	57.93	66.42	68.29	64.23

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

รูปที่ 2.2-7: จำนวนนักท่องเที่ยวเกาะสมุย ปี พ.ศ. 2545 - 2550

4.2 เกาะพะงัน

ข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวของเกาะพะงันจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้เขต 5 ช่วงปี พ.ศ. 2549 - 2550 ดังแสดงในตารางที่ 2.2-7 พบว่าในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนผู้มาเยี่ยมชม 334,229 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 0.48 ซึ่งเป็นผู้เยี่ยมชมชาวต่างประเทศ ร้อยละ 87 และผู้เยี่ยมชมชาวไทย ร้อยละ 13 ทั้งนี้ การเดินทางของผู้มาเยี่ยมชมทั้งหมดก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนภายในเกาะพะงันในปี พ.ศ. 2550 เป็นมูลค่ากว่า 2,570.59 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 0.32 โดยนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมเกาะพะงันมีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย 1,082.81 บาทต่อคนต่อวัน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 2.57

ตารางที่ 2.2-7: ข้อมูลนักท่องเที่ยวเกาะพะงัน ระหว่าง ปี พ.ศ. 2549 - 2550

ลำดับ	รายการ	ปี พ.ศ. 2549	ปี พ.ศ. 2550
1	นักท่องเที่ยว	325,330	327,364
1.1	ไทย	40,597	40,332
1.2	ต่างประเทศ	284,733	287,032
2	นักทัศนาจร	7,294	6,865
2.1	ไทย	1,917	1,649
2.2	ต่างประเทศ	5,377	5,216
3	ผู้เยี่ยมเยือน (1+2)	332,624	334,229
3.1	ไทย	42,514	41,981
3.2	ต่างประเทศ	290,110	292,248
4	ระยะเวลาพำนักรักของนักท่องเที่ยว เฉลี่ย (วัน)	7.44	7.23
4.1	ไทย	1.81	1.85
4.2	ต่างประเทศ	8.24	7.99
5	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)	1,055.69	1,082.81
5.1	นักท่องเที่ยว	1,057.07	1,084.29
5.2	นักทัศนาจร	599.13	573.94
6	รายได้ผู้เยี่ยมเยือน (ล้านบาท)	2,562.31	2,570.59
6.1	ไทย	82.31	85.65
6.2	ต่างประเทศ	2,480.00	2,484.94
7	สถานที่พักแรม (แห่ง)	272	274
7.1	ห้องพัก (ห้อง)	5,655	5,757
7.2	อัตราผู้เข้าพักแรม (%)	62.68	61.11

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

4.3 หมู่เกาะอ่างทอง

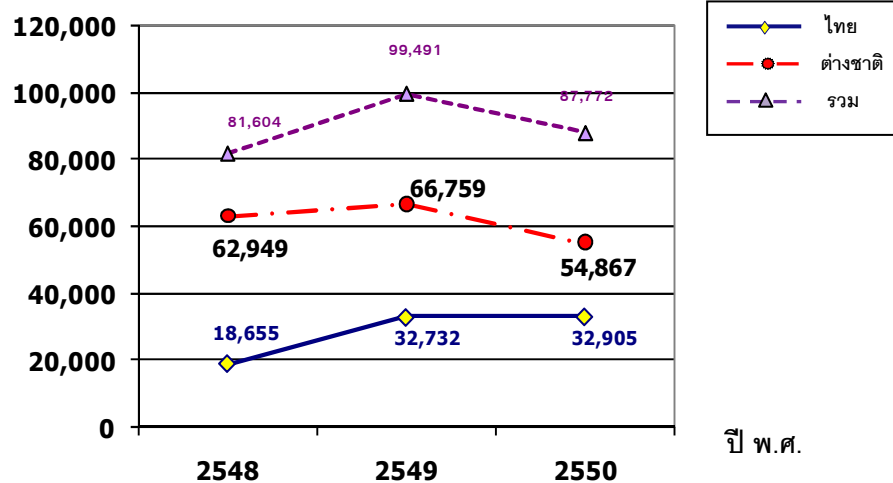
ข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวของหมู่เกาะอ่างทองจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้เขต 5 ช่วงปี พ.ศ. 2548 - 2550 ดังแสดงในตารางที่ 2.2-8 พบว่าในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน 87,772 คน ลดลงจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 11.77 ซึ่งเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ ร้อยละ 63 และผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย ร้อยละ 37 ทั้งนี้ การเดินทางของผู้มาเยี่ยมเยือนทั้งหมดก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนภายในหมู่เกาะอ่างทองในปี พ.ศ. 2550 เป็นมูลค่ากว่า 12,974,173 บาท ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 12.99 โดยนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมเยือนเกาะพะงันมีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย 1,200 บาทต่อคนต่อวัน ซึ่งมีค่าเท่ากับปี พ.ศ. 2549

ตารางที่ 2.2-8: ข้อมูลนักท่องเที่ยวหมู่เกาะอ่างทอง ระหว่างปี พ.ศ. 2548 - 2550

ลำดับ	รายการ	ปี พ.ศ. 2548	ปี พ.ศ. 2549	ปี พ.ศ. 2550
1	ผู้เยี่ยมชม	81,604	99,491	87,772
	ไทย	18,655	32,732	32,905
	ต่างประเทศ	62,949	66,759	54,867
2	ระยะเวลาพำนักรักของนักท่องเที่ยวเฉลี่ย (วัน)	1	1	1
3	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)	1,200	1,200	1,200
4	รายได้ผู้เยี่ยมชม (บาท)	14,652,580	14,910,680	12,974,173

ที่มา : อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง

จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)

ที่มา : อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง

รูปที่ 2.2-8: จำนวนนักท่องเที่ยวหมู่เกาะอ่างทอง ปี พ.ศ. 2548 - 2550

5. หมู่เกาะพีพี เกาะลันตา จังหวัดกระบี่

5.1 เกาะพีพี

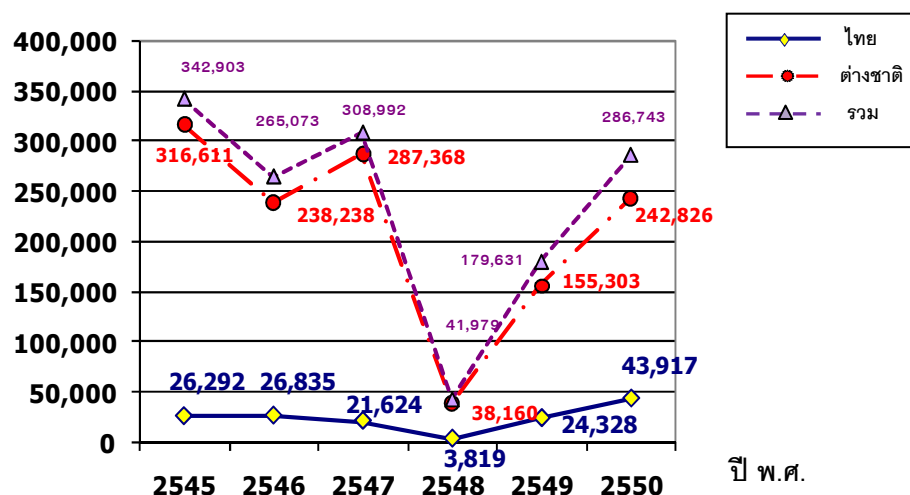
ข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวของเกาะพีพีจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้ เขต 4 ช่วงปี พ.ศ. 2545 - 2550 ดังแสดงในตารางที่ 2.2-9 พบว่าในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน 286,743 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 59.62 ซึ่งเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ ร้อยละ 85 และผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย ร้อยละ 15

ตารางที่ 2.2-9: ข้อมูลนักท่องเที่ยวเกาะพีพี ระหว่าง ปี พ.ศ. 2545 - 2550

ลำดับ	รายการ	ปี พ.ศ. 2545	ปี พ.ศ. 2546	ปี พ.ศ. 2547	ปี พ.ศ. 2548	ปี พ.ศ. 2549	ปี พ.ศ. 2550
3	ผู้เยี่ยมเยือน (1+2)	342,903	265,073	308,992	41,979	179,631	286,743
3.1	ไทย	26,292	26,835	21,624	3,819	24,328	43,917
3.2	ต่างประเทศ	316,611	238,238	287,368	38,160	155,303	242,826
4	ระยะเวลาพักของนักท่องเที่ยวเฉลี่ย (วัน)	2.51	3.07	3.09	3.06	3.51	3.26
7	สถานที่พักแรม (แห่ง)	53	53	53	20	34	45
7.1	ห้องพัก (ห้อง)	2,036	2,036	2,213	1,000	1,831	1,968
7.2	อัตราผู้เข้าพักแรม (%)	60.19	54.40	56.55	17.99	55.62	61.32

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

รูปที่ 2.2-9: จำนวนนักท่องเที่ยวเกาะพีพี ปี พ.ศ. 2545 - 2550

5.2 เกะลันตา

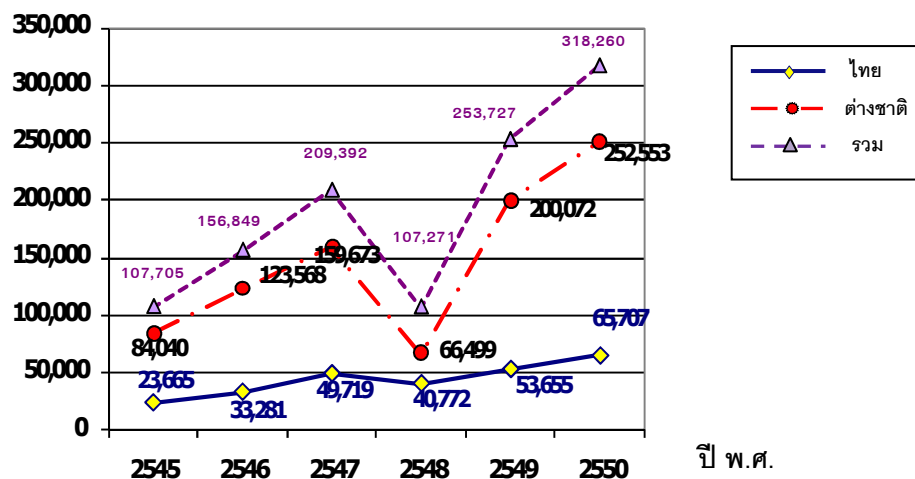
ข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวของเกาะลันตาจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้เขต 4 ช่วงปี พ.ศ. 2545 - 2550 ดังแสดงในตารางที่ 2.2-10 พบว่าในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน 318,260 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 25.43 ซึ่งเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ ร้อยละ 79 และผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย ร้อยละ 21

ตารางที่ 2.2-10: ข้อมูลนักท่องเที่ยวเกาะลันตา ระหว่าง ปี พ.ศ. 2545 - 2550

ลำดับ	รายการ	ปี พ.ศ. 2545	ปี พ.ศ. 2546	ปี พ.ศ. 2547	ปี พ.ศ. 2548	ปี พ.ศ. 2549	ปี พ.ศ. 2550
3	ผู้เยี่ยมเยือน (1+2)	107,705	156,849	209,392	107,271	253,727	318,260
3.1	ไทย	23,665	33,281	49,719	40,772	53,655	65,707
3.2	ต่างประเทศ	84,040	123,568	159,673	66,499	200,072	252,553
4	ระยะเวลาพักของนักท่องเที่ยวเฉลี่ย (วัน)	4.33	3.72	3.71	3.50	4.15	3.99
7	สถานที่พักแรม (แห่ง)	95	95	116	116	113	125
7.1	ห้องพัก (ห้อง)	2,234	2,234	2,705	2,705	3,044	3,364
7.2	อัตราผู้เข้าพักแรม (%)	30.54	35.59	42.70	18.37	45.68	50.60

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

รูปที่ 2.2-10: จำนวนนักท่องเที่ยวเกาะลันตา ปี พ.ศ. 2545 - 2550

6. หมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน จังหวัดพังงา

6.1 หมู่เกาะสุรินทร์

ข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวของหมู่เกาะสุรินทร์จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้เขต 4 ช่วงปี พ.ศ. 2545 - 2550 ดังแสดงในตารางที่ 2.2-11 พบว่าในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนผู้มาเยี่ยมชมเยือน 22,126 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 63.77 ซึ่งเป็นผู้เยี่ยมชมเยือนชาวต่างประเทศ ร้อยละ 26 และผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทย ร้อยละ 74

6.2 หมู่เกาะสิมิลัน

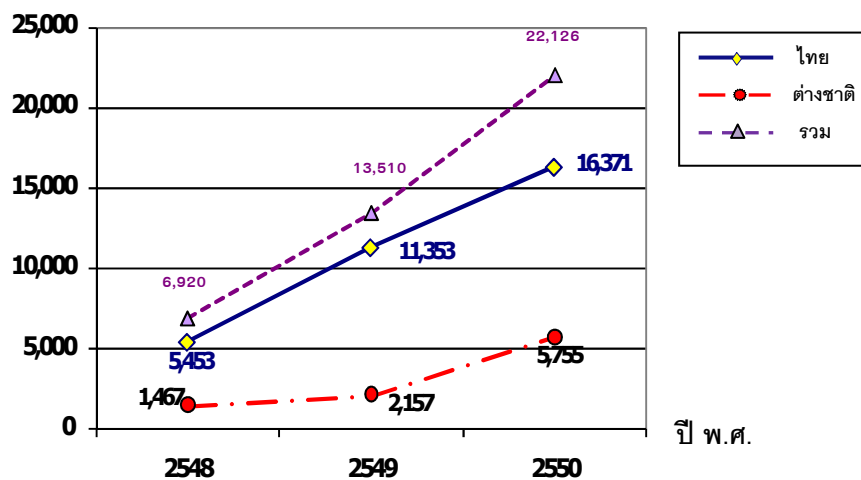
ข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวของหมู่เกาะสิมิลันจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้เขต 4 ช่วงปี พ.ศ. 2545 - 2550 ดังแสดงในตารางที่ 2.2-11 พบว่าในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนผู้มาเยี่ยมชมเยือน 22,558 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 45.43 ซึ่งเป็นผู้เยี่ยมชมเยือนชาวต่างประเทศ ร้อยละ 72 และผู้เยี่ยมชมเยือนชาวไทย ร้อยละ 28

ตารางที่ 2.2-11: ข้อมูลนักท่องเที่ยวหมู่เกาะสุรินทร์และหมู่เกาะสิมิลัน ระหว่าง ปี พ.ศ. 2545 - 2550

ลำดับ	รายการ	ปี พ.ศ. 2545	ปี พ.ศ. 2546	ปี พ.ศ. 2547	ปี พ.ศ. 2548	ปี พ.ศ. 2549	ปี พ.ศ. 2550
1	หมู่เกาะสุรินทร์						
	ผู้เยี่ยมชมเยือน	23,732	27,489	36,166	6,920	13,510	22,126
	ไทย				5,453	11,353	16,371
	ต่างประเทศ				1,467	2,157	5,755
2	หมู่เกาะสิมิลัน						
	ผู้เยี่ยมชมเยือน	49,438	50,049	71,828	18,530	15,511	22,558
	ไทย				3,976	2,996	6,321
	ต่างประเทศ				14,554	12,515	16,237

ที่มา : ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ

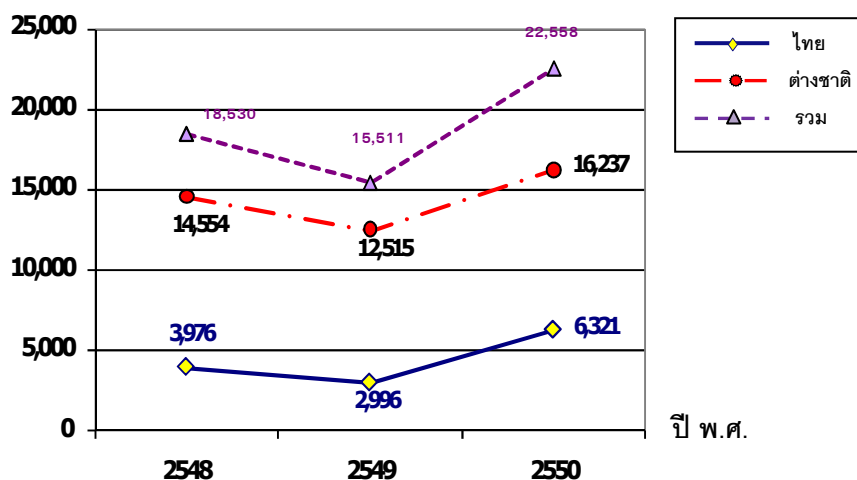
จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)

ที่มา : ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ

รูปที่ 2.2-11: จำนวนนักท่องเที่ยวหมู่เกาะสุรินทร์ ปี พ.ศ. 2548 – 2550

จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)

ที่มา : ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ

รูปที่ 2.2-12: จำนวนนักท่องเที่ยวหมู่เกาะสิมิลัน ปี พ.ศ. 2548 - 2550

7. หมู่เกาะตะรุเตา จังหวัดสตูล

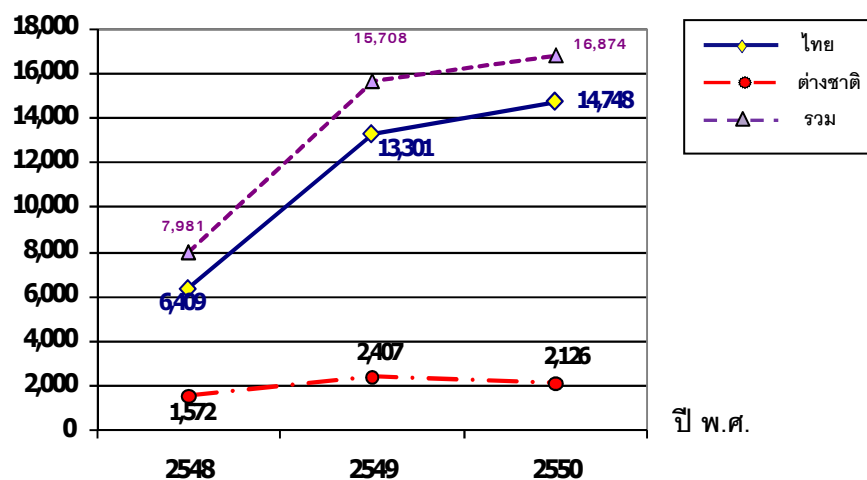
ข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวของหมู่เกาะตะรุเตาจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้เขต 1 ช่วงปี พ.ศ. 2545 - 2550 ดังแสดงในตารางที่ 2.2-12 พบว่า ในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนผู้มาเยี่ยมชม 16,874 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2549 คิดเป็นร้อยละ 7.42 ซึ่งเป็นผู้เยี่ยมชมชาวต่างประเทศ ร้อยละ 13 และผู้เยี่ยมชมชาวไทย ร้อยละ 87

ตารางที่ 2.2-12: ข้อมูลนักท่องเที่ยวหมู่เกาะตะรุเตา ระหว่าง ปี พ.ศ. 2545 - 2550

ลำดับ	รายการ	ปี พ.ศ. 2548	ปี พ.ศ. 2549	ปี พ.ศ. 2550
1	ผู้เยี่ยมชม	7,981	15,708	16,874
	ไทย	6,409	13,301	14,748
	ต่างประเทศ	1,572	2,407	2,126

ที่มา : ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ

จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)

ที่มา : ส่วนศึกษาและวิจัยอุทยานแห่งชาติ

รูปที่ 2.2-13: จำนวนนักท่องเที่ยวหมู่เกาะตะรุเตา ปี พ.ศ. 2548 - 2550

8. เกาะภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

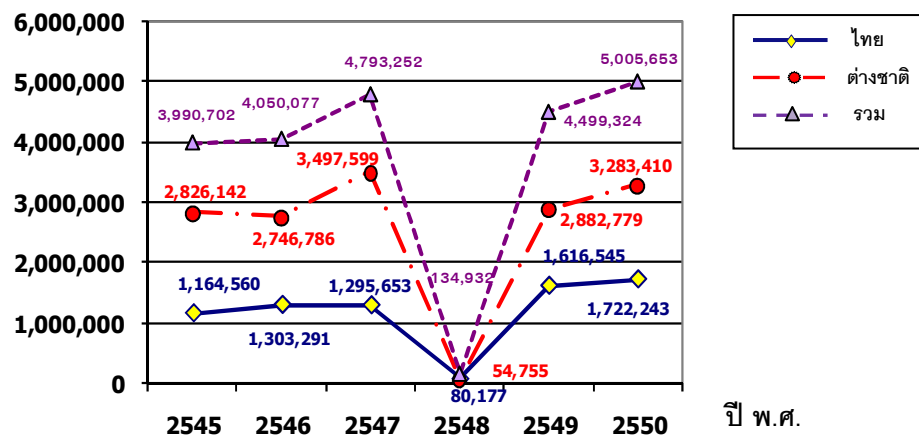
ข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยวของเกาะภูเก็ตจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้เขต 4 ช่วงปี พ.ศ. 2545 - 2550 ดังแสดงในตารางที่ 2.2-13 พบว่าในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน 5,005,653 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 11.25 ซึ่งเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ ร้อยละ 65.60 และผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย ร้อยละ 34.40 ทั้งนี้ การเดินทางของผู้มาเยี่ยมเยือนทั้งหมดก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนภายในเกาะภูเก็ตในปี พ.ศ. 2550 เป็นมูลค่ากว่า 94,239.52 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 21.45 โดยนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมเยือนเกาะภูเก็ตมีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย 4,186.70 บาทต่อคนต่อวัน ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 6.31

ตารางที่ 2.2-13: ข้อมูลนักท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ระหว่าง ปี พ.ศ. 2545 - 2550

ลำดับ	รายการ	ปี พ.ศ. 2545	ปี พ.ศ. 2546	ปี พ.ศ. 2547	ปี พ.ศ. 2548	ปี พ.ศ. 2549	ปี พ.ศ. 2550
1	นักท่องเที่ยว	3,854,054	3,906,737	4,642,302	2,510,276	4,317,312	4,726,693
1.1	ไทย	1,087,704	1,218,238	1,209,561	1,188,621	1,489,460	1,566,344
1.2	ต่างประเทศ	2,766,350	2,688,499	3,432,741	1,321,655	2,827,852	3,160,349
2	นักทัศนาจร	136,648	143,340	150,950	2,375,344	182,012	278,960
2.1	ไทย	76,856	85,053	86,092	1,108,444	127,085	155,899
2.2	ต่างประเทศ	59,792	58,287	64,858	1,266,900	54,927	123,061
3	ผู้เยี่ยมเยือน (1+2)	3,990,702	4,050,077	4,793,252	134,932	4,499,324	5,005,653
3.1	ไทย	1,164,560	1,303,291	1,295,653	80,177	1,616,545	1,722,243
3.2	ต่างประเทศ	2,826,142	2,746,786	3,497,599	54,755	2,882,779	3,283,410
4	ระยะเวลาพำนักรักของนักท่องเที่ยวเฉลี่ย (วัน)	4.95	4.93	4.86	3.56	4.52	4.71
4.1	ไทย	3.72	3.82	3.89	3.19	3.07	2.96
4.2	ต่างประเทศ	5.43	5.44	5.20	3.89	5.29	5.57
5	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)	3,641.74	3,635.63	3,669.17	3,277.51	3,937.98	4,186.70
5.1	นักท่องเที่ยว	3,704.06	3,699.24	3,725.00	3,295.24	3,954.18	4,210.25
5.2	นักทัศนาจร	1,883.61	1,902.27	1,952.10	2,163.91	2,199.63	2,311.05
6	รายได้ผู้เยี่ยมเยือน (ล้านบาท)	72,599.42	73,263.70	85,670.63	28,181.46	77,595.88	94,239.52
6.1	ไทย	11,380.69	13,427.68	13,488.26	9,108.23	12,444.87	13,567.65
6.2	ต่างประเทศ	61,218.73	59,836.02	72,182.37	19,073.23	65,151.01	80,671.87
7	สถานที่พักแรม (แห่ง)	510	549	579	528	570	628
7.1	ห้องพัก (ห้อง)	26,637	31,302	32,076	31,488	34,279	37,543
7.2	อัตราผู้เข้าพักแรม (%)	57.00	57.40	65.47	34.60	60.69	65.82

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

รูปที่ 2.2-14: จำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2545 – 2550

2.3

ยุทธศาสตร์ด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

ที่ปรึกษาทำการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากองท่องเที่ยวในอนาคตของประเทศ ซึ่งการทบทวนดังกล่าวจะทำให้ที่ปรึกษาทราบทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนากองท่องเที่ยว โดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเอกสารที่ที่ปรึกษาทำการศึกษาในเบื้องต้น ประกอบด้วย

- นโยบายรัฐบาล

ฯพณฯ สมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาไว้ว่า รัฐบาลจะกำหนดให้ปี พ.ศ. 2551-2552 เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวไทย และจะเร่งสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวโดยฟื้นฟูคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวให้ยั่งยืน ดูแลให้นักท่องเที่ยวปลอดภัยจากอาชญากรรม การฉ้อฉล และอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากผู้ประกอบการ

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10

ในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบท ทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์

รวมถึงสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสามารถสรุปสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวและบริการ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2554 ได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ฟื้นฟูพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยให้สมดุลและยั่งยืน
ประกอบด้วย 5 แผนงาน ดังนี้

- 1) แผนงานพัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
- 2) แผนงานพัฒนามาตรฐานสินค้าและบริการการท่องเที่ยว
- 3) แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว
- 4) แผนงานพัฒนาฐานข้อมูลเพื่อส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว
- 5) แผนงานพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ สามารถเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน รวมทั้งเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
ประกอบด้วย 2 แผนงาน ดังนี้

- 1) แผนงานพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพ
- 2) แผนงานพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เพิ่มมาตรฐานการดูแลรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวจากอาชญากรรม การฉ้อฉล และอุบัติเหตุที่เกิดจากความบกพร่องของผู้ประกอบการ
ประกอบด้วย 2 แผนงาน ดังนี้

- 1) แผนงานรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว
- 2) แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมตลาดนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มดูแลสุขภาพ กลุ่มประชุมและแสดงสินค้า และกลุ่มที่มีความสนใจด้านระบบนิเวศวัฒนธรรมท้องถิ่น แหล่งประวัติศาสตร์และโบราณสถาน เป็นต้น ประกอบด้วย 4 แผนงาน ดังนี้

- 1) แผนงานส่งเสริมการทำตลาดท่องเที่ยวต่างประเทศ
- 2) แผนงานส่งเสริมการทำตลาดท่องเที่ยวในประเทศ
- 3) แผนงานส่งเสริมตลาดการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ
- 4) แผนงานสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนามาตรฐานธุรกิจบริการที่มีศักยภาพเพื่อสร้างโอกาสการขยายฐานการผลิตและการตลาดในระดับภูมิภาค ประกอบด้วย 2 แผนงาน ดังนี้

- 1) แผนงานส่งเสริมธุรกิจภาพยนตร์
- 2) แผนงานพัฒนาธุรกิจบริการสุขภาพ

โดยยุทธศาสตร์ / แผนงาน ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ คือ แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ซึ่งที่ปรึกษาจะนำรายละเอียดของแผนงานมาประยุกต์ใช้ในการเสนอแนะแนวทางการจัดการด้านความปลอดภัยของการเดินทางท่องเที่ยวด้วย

■ แผนปฏิบัติการด้านความปลอดภัยทางถนนของประเทศไทย

สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ได้รับมอบหมายจากกระทรวงคมนาคม (คค.) ให้เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับประเทศด้านความปลอดภัยทางถนนภายใต้แผนงาน ADB/ASEAN Regional Workshop Programme โดยแผนปฏิบัติการฯ ฉบับนี้ได้กำหนดมาตรการ แผนงาน โครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้น 14 แผนงาน / กิจกรรมหลัก แต่ละแผนงานได้มีการกำหนดแผนงาน / กิจกรรมย่อย และแบ่งระยะเวลาดำเนินการเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว และแต่ละกิจกรรมจะมีการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบหลัก หน่วยงานสนับสนุน และประมาณการงบประมาณ ซึ่งแบ่งตามยุทธศาสตร์ของรัฐบาลหรือศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน (5E) ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1: ยุทธศาสตร์ด้านการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement)

ยุทธศาสตร์ที่ 2: ยุทธศาสตร์ด้านวิศวกรรม (Engineering)

ยุทธศาสตร์ที่ 3: ยุทธศาสตร์ด้านการให้ความรู้ การประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วม (Public Relation, Education and Public Participation)

ยุทธศาสตร์ที่ 4: ยุทธศาสตร์ด้านการช่วยเหลือฉุกเฉิน (Emergency Medical Service: EMS)

ยุทธศาสตร์ที่ 5: ยุทธศาสตร์ด้านการติดตามและประเมินผล (Evaluation and Information)

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดผลด้านความปลอดภัยทั้งในระยะสั้นและระยะยาวต่อผู้ใช้ถนนที่มีความเสี่ยงสูงที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ โดยมีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาอุบัติเหตุสำคัญ 5 ด้าน คือ อุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ การขับซี้ขณะเมาสุรา ความเร็วรถช่วงวันหยุดเทศกาลปีใหม่และสงกรานต์ และวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนน เพื่อลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจและสังคมจำนวนมหาศาลที่ภูมิภาคนี้ประสบอยู่

2.4 การศึกษาด้านความปลอดภัยการคมนาคมขนส่งในพื้นที่ศึกษา

ที่ปรึกษาได้ทำการทบทวนเอกสาร รายงาน และผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเสนอแผนงาน / โครงการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเฉพาะแผนงาน / โครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษา ซึ่งเอกสารที่ที่ปรึกษาจะทำการทบทวนในเบื้องต้นประกอบด้วย

- โครงการสำรวจข้อมูลด้านการขนส่งและจราจรเพื่อจัดทำแผนแม่บทในเมืองภูมิภาค จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (อำเภอหัวหิน)
- โครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและเชื่อมโยงระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบริเวณเกาะช้างและพื้นที่ใกล้เคียง
- โครงการสำรวจข้อมูลด้านการขนส่งและจราจรเพื่อจัดทำแผนแม่บทในเมืองภูมิภาค จังหวัดพังงา
- โครงการจัดทำแผนปฏิบัติการเร่งด่วนด้านการจราจรและขนส่งเมืองภูเก็ต เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสนับสนุนการพัฒนาเมืองน่าอยู่
- การศึกษาการจัดทำแผนแม่บทด้านการจราจรและขนส่งเมืองภูมิภาค จังหวัดสุราษฎร์ธานี (อำเภอเกาะสมุย)

โดยที่ปรึกษาได้นำส่วนหน้าของแผนแม่บทที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ในโครงการ ได้แก่

- 1) แผนการปรับปรุงจุดอันตราย
- 2) แผนการจัดการด้านความปลอดภัย
- 3) แผนพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะ
- 4) แผนงานส่งเสริมการท่องเที่ยว

2.5 แผนแม่บท และแผนปฏิบัติการด้านความปลอดภัยทางน้ำ

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี กระทรวงคมนาคม ได้ว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษาทำการศึกษาเพื่อจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการด้านความปลอดภัยในการคมนาคมทางน้ำในการศึกษาได้มีการสำรวจและรวบรวมข้อมูลปัญหาด้านความปลอดภัยจากการคมนาคมขนส่งทางน้ำ โดยมีการศึกษากิจกรรมทางน้ำใน 5 กิจกรรม ได้แก่ (1) การขนส่งทางน้ำระหว่างประเทศและชายฝั่ง (2) การขนส่งทางแม่น้ำลำคลองภายในประเทศ (3) การขนส่งทางแม่น้ำโขง (4) การท่องเที่ยวและสำราญกีฬา และ (5) การประมง ประเด็นที่เกี่ยวข้องและที่ปรึกษาจะนำมาใช้ประยุกต์ในโครงการ คือ ประเด็นกิจกรรมการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งภายใต้การศึกษา

ได้จัดแบ่งองค์ประกอบด้านความปลอดภัยของกิจกรรมท่องเที่ยวและสำราญกีฬา ออกเป็น 5 ด้าน
ดังแสดงในตาราง 2.5-1

ตารางที่ 2.5-1: องค์ประกอบความปลอดภัยกิจกรรมท่องเที่ยวและสำราญกีฬา

องค์ประกอบ	รายละเอียดที่ศึกษา
เรือ	คุณลักษณะสำคัญของเรือ เครื่องมือเดินเรือ อุปกรณ์ประจำเรือ รวมถึงระดับความสามารถของ คนประจำเรือ และเรือพิเศษประเภทต่าง ๆ
ท่าเรือและพื้นที่จอดเรือ	ลักษณะและรูปแบบของท่าเรือและความแข็งแรงปลอดภัย อุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยประจำท่า การแบ่งพื้นที่สำหรับกิจกรรมกีฬาและท่องเที่ยวทางน้ำ การจอดเรือเทียบท่า การบำรุงรักษาท่าเทียบเรือ
การเดินเรือ	สภาพและลักษณะร่องน้ำ พื้นที่อันตราย เครื่องหมายการเดินเรือ และระบบช่วยการเดินเรือที่จำเป็น
ระบบสื่อสารสำหรับการ เดินเรือ	ระบบวิทยุสื่อสารระหว่างเรือกับศูนย์บนฝั่ง ระบบกระจายข่าวสารการจราจรและสภาพอากาศ ระบบแจ้งเหตุฉุกเฉินเมื่อเกิดอุบัติเหตุ
การรักษาความปลอดภัย และให้ความช่วยเหลือ ผู้ประสบภัย	ระบบรักษาความปลอดภัยทางน้ำ เรือตรวจการณ์และช่วยเหลือผู้ประสบภัย แผนป้องกันอุบัติเหตุและ ช่วยเหลือ

โดยภายใต้โครงการดังกล่าวได้เสนอแผนแม่บท 5 แผนงาน ได้แก่

- 1) แผนพัฒนาระบบความปลอดภัย
- 2) แผนพัฒนาและปรับปรุงมาตรฐานระบบความปลอดภัยการคมนาคมขนส่งทางน้ำ
- 3) แผนปรับปรุงกฎระเบียบวิธีปฏิบัติด้านความปลอดภัย
- 4) แผนส่งเสริมและพัฒนาความปลอดภัยการคมนาคมขนส่งทางน้ำ
- 5) แผนจัดทำระบบสืบสวนอุบัติเหตุทางเรือ

ซึ่งภายใต้แผนแม่บททั้ง 5 แผนงาน ได้เสนอแผนปฏิบัติการเพื่อรองรับภายใต้งบประมาณ
1,667.625 ล้านบาท ระยะเวลาดำเนินการระหว่างปี พ.ศ. 2551 - 2560 ซึ่งแผนปฏิบัติการที่
ที่ปรึกษาจะนำมาประยุกต์ใช้ในโครงการ ได้แก่

แผนปฏิบัติการจำนวน 9 แผนงาน ดังนี้

- 1) แผนปฏิบัติการจัดองค์กรบริหารความปลอดภัย
- 2) แผนปฏิบัติการฐานข้อมูลความปลอดภัย
- 3) แผนปฏิบัติการจัดทำมาตรฐานความปลอดภัย
- 4) แผนปฏิบัติการออกกฎระเบียบวิธีปฏิบัติด้านความปลอดภัย
- 5) แผนปฏิบัติการเผยแพร่มาตรฐาน กฎระเบียบ และผลการสืบสวนอุบัติเหตุ
- 6) แผนปฏิบัติการฝึกอบรมเสริมสร้างทัศนคติด้านความปลอดภัย
- 7) แผนปฏิบัติการตรวจเรือ
- 8) แผนปฏิบัติการศูนย์ประสานการค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัย
- 9) แผนปฏิบัติการสืบสวนอุบัติเหตุทางเรือ

